UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Missale Romanum nuper impressum cu[m] o[mn]ibus alijs missis

Venetijs, 27. Okt. 1501

D[omi]nica. xiij. post pe[n]th. Jntro.

urn:nbn:de:hbz:466:1-70304

Visual Library

ille dixit ad eum: In lege qd
ſcriptū ē? Quō legis? Ille āt
reſpódés dixit: Diliges dn̄m
deum tuū ex toto corde tuo: ⁊
ex tota ãia tua: ⁊ ex oib⁹ viri
bus tuis: ⁊ ex omni méte tua:
⁊ proximū tuū ſicut teipſum.
Dixitq; illi: Recte reſpódiſti.
Hoc fac ⁊ viues. Ille aūt vo/
lens iuſtificare ſeipſum: dixit
ad ieſuz. Et qs ē me⁹ ꝓxim⁹?
Suſpiciés aūt ieſus dixit: Hō
qdam deſcédebat ab hierl'm
i hierico: ⁊ incidit in latrones
Qui etiā deſpoliauerūt eū: et
plagis ipoſitis abierunt ſemi
uiuo relicto. Accidit autez vt
ſacerdos quidam deſcéderet
eadé via: ⁊ viſo illo: preterijt.
Similiter ⁊ leuita cū eſſet ſe/
cus locū: ⁊ videret eū: pertrā
ſijt. Samaritan⁹ autem qdaz
iter faciés: venit ſecus eū: ⁊ vi
dens eū: miſericordia motus
eſt. Et appropians alligauit
vulnera eius infundés oleū ⁊
vinū. Et imponés illum in iu
mentū ſuū: duxit in ſtabulū: ⁊
curā ei⁹ egit. Et altera die ꝓtu
lit duos denarios: ⁊ dedit ſta
bulario: ⁊ ait: Curā illi⁹ habe:
⁊ quodcūq; ſupererogauerꝭ:
ego cum rediero reddaz tibi.
Quis hoꝝ triū videt tibi ꝓxi
mus fuiſſe illi: q incidit in la/
trócs? At ille dixit. Qui fecit
miam in illum. Et ait illi ie/
ſus: Uade ⁊ tu fac ſilr. Offer.
Precat⁹ eſt moyſes in cóſpectu
dn̄i dei ſui: et dixit: precat⁹ eſt mo
yſes i cóſpectu dn̄i dei ſui: et di/
xit quare dn̄e iraſceris in poplo
tuo parce ire anie tue: memento
abraam yſaac et iacob: qb⁹ iura/
ſti dare terram fluenté lac et mel
et placat⁹ fact⁹ eſt dn̄s de mali/
gnitate quam dixit facere pplo

HOſtias q̄s dn̄e Sec. ſuo
placat⁹ itéde: q̄s ſacrꝭ al
tarib⁹ exhibem⁹: vt nob idul
gétiam largiédo tuo nomini
dent honorem. Per. Coio.
De fructu operū tuoꝝ dn̄e ſatia
bit terra: vt educas pané de ter
ra: et vinū letificet cor homis vt
exhilaret faciem i oleo: et panis
cor homis confirmet. Poſtcō.

VIuificet nos q̄s dn̄e hu
ius participatio ſacri:
⁊ pariter nobis expiationem
tribuat ⁊ munimen. Per.

Dn̄ica .xiij. poſt pēth. Intro.

REſpice dn̄e i teſtamé/
tū tuū: ⁊ animas pau
perū tuoꝝ ne dereli/
quas in finez: exurge
dn̄e et iudica cām tuā: et ne obli/
uiſcarꝭ voces q̄rétiū te. ps. Ut qd
repuliſti i finé: irat⁹ eſt furor tu⁹
ſup oues paſcue tue. ℟. Gloria.

OMnipotés ſépi/ Oro.
terne deus: da nob fidei

ſpei ꝛ charitatis augmētū: et
vt mereamur aſſequi qđ pro/
mittis: fac nos amare qđ pre/
cipis. Per do. Epl'a ad gala/
Fratres: thas. iij. capl'o
Abrae dicte ſūt ꝑmiſſio
nes ꝛ ſemini eius. Nō dicit ꝛ
ſeminibus: q̄ſi in multis: ſed
q̄ſi in vno ꝛ ſemini tuo qui eſt
xp̄s. Hoc aūt dico teſtm̄ ꝯfir/
matū a deo que poſt q̄drīgē
tos ꝛ triginta annos facta eſt
lex: nō irritū facit ad euacuā/
dā ꝑmiſſionē. Nam ſi ex lege
hereditas: iaʒ nō ex ꝑmiſſiōe
Abrae aūt ꝑ repromiſſionem
donauit deus. Quid igit̄ lex?
Propter trāſgreſſiōes poſita
eſt: donec veniret ſemē cui re
promiſerat: ordinata ꝑ ange/
los in manu mediatoris. Me
diator aūt vnius nō eſt: deus
aūt vnus eſt. Lex ergo aduer
ſus ꝑmiſſa dei? Abſit. Si eniʒ
data eſſet lex que poſſet viui/
ficare: vere ex lege eſſet iuſti/
cia. Sed ꝯcluſit ſcriptura oīa
ſub peccato: vt ꝑmiſſio ex fi/
de ieſu xp̄i dare᷑ credētibus.
Grad Reſpice dn̄e in teſtamētū
tuum: ꝛ animas pauperū tuoꝝ
ne obliuiſcaris in finē. ℣. Exur/
ge dn̄e ꝛ iudica cauſam tuā: me/
mor eſto opprobrij ſeruoꝝ tuoꝝ.
Alla. ℣. Dn̄e refugiū factus es
nobis a generatione ꝛ progenie.

Scd̄m lucam. xvij. ca.
In illo tp̄e: Cū iret ieſus
in hierl'm trāſibat ꝑ mediam
ſamariā ꝛ galileā. Et cum in/
gredere᷑ quoddā caſtellū: oc
currerūt ei decez viri leproſi.
Qui ſteterūt a lōge: ꝛ leuaue
rūt vocem dicētes. Jeſu pre/
ceptor miſerere noſtri. Quos
vt vidit dixit. Jte oſtēdite vos
ſacerdotibus. Et factū eſt dū
irēt mūdati ſūt. Unus autem
ex illis vt vidit q2 mūdat9 eſt
regreſſus eſt cum magna vo/
ce magnificans deum: ꝛ ceci/
dit in faciem ante pedes eius
gratias agens. Et hic erat ſa/
maritan9. Reſpōdēs aūt ieſus
dixit. Nōne decem mundati
ſunt: ꝛ nouem vbi ſunt? Non
eſt inuentus qui rediret ꝛ da/
ret gloriaʒ deo niſi hic alieni
gena. Et ait illi: Surge vade:
quia fides tua te ſaluuʒ fecit.
Offerto Jn te ſperaui dn̄e: dixi
tu es de9 me9: in manib9 tuis tē
pora mea. Secr. Propi/
tiare dn̄e ppl'o tuo: ppi/
tiare muneribus: vt hac obla
tiōe placat9: ꝛ idulgētiā nob̄
tribuas: ꝛ poſtulata ꝯcedas.
Per. Coio. Panē de celo dedi
ſti nobis dn̄e habentē omne dele
ctamētū ꝛ oēs ſaporē ſuauitatis.
Poſtcōio. Sumptis dn̄e
celeſtibus ſacris ad re/

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

demptiõis eterne q̃s proficia
mus augmẽtũ. Per. Dñica
xiiij. poſt penthe. Introitus.

P Rotector noſter aſpi
ce deus: ⁊ reſpice in
faciem xp̃i tui: qr me
lior eſt dies vna in a
trijs tuis ſuper milia. Ps. Quam
dilecta tabernacula tua dñe vir
tutum: cõcupiſcit ⁊ deficit anima
mea in atria domini. V. Gloria.

C Uſtodi domine Orõ.
q̃s eccl'iam tuam propi
tiatione perpetua: ⁊ quia ſine
te labitur humana mortali
tas: tuis ſemper auxilijs ⁊ ab
ſtrahatur a noxijs: ⁊ ad ſaluta
ria dirigatur. Per. Epiſtola
ad galathas. v. capl'o.

F Ratres: Spiritu ambu
late: ⁊ deſideria carnis nõ pfi
cietis. Caro eni3 ɔcupiſcit ad
uerſus ſpiritũ: ſpirit⁹ autem
aduerſus carnẽ. Hec eni3 ſibi
inuicẽ aduerſant: vt nõ que
cũq3 vultis illa faciatis. Q̃d
ſi ſpiritu ducimini: non eſtis
ſub lege. Manifeſta autem
ſũt opera carnis: que ſunt for
nicatio: imũdicia: ipudicitia:
luxuria: auaricia: qd̃ eſt ydo
loꝝ ſeruit⁹: veneficia: inimici
tie: ɔtẽtiões: emulatiões: ire:
rixe: diſſẽſiões: ſecte: inuidie:
homicidia: ebrietates: cõmeſ
ſatiões ⁊ his ſimilia: q̃ p̃dico
vobis ſicut p̃dixi: qm̃ q talia
agũt regnũ dei nõ ɔſequẽtur.
Fructus aũt ſpũs eſt charitas:
gaudiũ: pax: patiẽtia: lõgani
mitas: bonitas: benignitas:
mãſuetudo: fides: ſpes: mode
ſtia: ɔtinẽtia: caſtitas: Aduer
ſus huiuſmõi nõ eſt lex. Qui
aũt ſũt xp̃i: carnẽ ſua3 crucifi
xerũt cũ vitijs ⁊ ɔcupiſcẽtijs.
Grad. Bonũ eſt cõfidere in do
mino: q̃3 cõfidere in homine. V.
Bonũ eſt ſperare in domino q̃3
ſperare in principib⁹. Alla. V.
Uenite exultemus domino: iu
bilem⁹ deo ſalutari nr̃o. Scd̃m
matheũ. vj. cap.

I N illo
tpe: Dixit ieſus diſcipu
lis ſuis. Nemo poteſt duob⁹
dñis ſeruire. Aut enim vnum
odio habebit: ⁊ alterũ diliget
aut vnũ ſuſtinebit: ⁊ alteꝝ cõ
tẽnet. Nõ poteſtis deo ſeruire
⁊ mãmone. Ideo dico vobis:
ne ſolliciti ſitis aïe veſtre qd
mãducetis: neq3 corpori vr̃o
qd induamini. Nõne anima
plus ẽ q̃3 eſca: ⁊ corpus plus
q̃3 veſtimẽtũ? Reſpicite vola
tilia celi: qm̃ nõ ſerũt neq3 me
tunt: neq3 cõgregãt in horrea:
⁊ pater veſter celeſtis paſcit il
la. Nonne vos magis pluris
eſtis illis? Quis aũt veſtꝝ co
gitãs põt adijcere ad ſtatura3
ſuã cubitũ vnu3? Et de veſti